

ΜΑΣ ΓΥΡΙΖΟΥΝ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ ΠΙΣΩ ΩΡΑ ΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ!

Ο κόσμος τους δείχνει την ασκήμια του. Παρακολουθούμε τον άγριο ανταγωνισμό των ιμπεριαλιστών που λύνουν τις διαφορές τους αιματοκυλώντας τους λαούς, που δε διστάζουν να απειλούν την ανθρωπότητα με πόλεμο. Η δική μας κυβέρνηση, όχι μόνο δεν αμφισβητεί τα δεσμά της εξάρτησης απ' τους αμερικανονατοϊκούς, αλλά τους προσφέρει γη και ύδωρ βάζοντας τον λαό και τη νεολαία μπροστά στον πραγματικό κίνδυνο να γίνουν κρέας για τα κανόνια των ιμπεριαλιστών.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ψήφισε ήδη το 4ο μνημόνιο (δεύτερο της θητείας της) και η αντιπολίτευση που εισήγαγε τα μνημόνια «το παίζει» αντιμνημονιακή, αλλά υπόσχεται πως θα το εφαρμόσει αν κληθεί να κυβερνήσει γιατί το κράτος έχει συνέχεια!!

Τα νέα μέτρα σπρώχνουν και άλλα λαϊκά δικαιώματα στον γκρεμό. Όριο ηλικίας στα 67 με καταβαράθρωση των συντάξεων και επικείμενη εφαρμογή της κατάργησης της «προσωπικής διαφοράς» πρώτα στις συντάξεις και στη συνέχεια στους μισθούς. Ο λεγόμενος «κόφτης» προβλέπει μείωση 45% μισθολογικών δαπανών του δημοσίου ενώ η μείωση του αφορολόγητου σημαίνει πλην της υπόλοιπης φοροληστειάς ότι θα μας υφαρπάξουν ακόμη έναν μισθό.

Στην εκπαίδευση υλοποιούνται συστηματικά οι επιταγές των μνημονίων και η εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ. **Στρατηγικός στόχος τους είναι α) η επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών και β) ένα λιγότερο μαζικό και πιο ταξικό σχολείο.** Το προηγούμενο διάστημα η κυβέρνηση εξαπέλυσε έναν πόλεμο χαμηλής έντασης που εν απουσία κινηματικών αντιδράσεων, προετοιμάζεται και άμεσα θα περάσει σε μέτρα όξυνσης και έντασής του. Εντατικοποίηση της δουλειάς των εκπαιδευτικών, ανυπαρξία μόνιμων διορισμών, ελαχιστοποίηση του δικαιώματος σε μετάθεση ή απόσπαση, με πολυπληθή τμήματα, με αλλαγές στα ωρολόγια προγράμματα, με τεχνητά «πλεονάζοντες» εκπαιδευτικούς, με επισφαλείς εργασιακές σχέσεις. Προσπαθούν να εξοικονομήσουν προσωπικό, με τη δημιουργία του **εκπαιδευτικού λάστιχου**, που θα δουλεύει όσες ώρες χρειαστεί, όπου χρειαστεί και θα διδάσκει ό,τι χρειάζεται και θα αμείβεται ολόενα και λιγότερο. Το νέο μνημόνιο ζητά ξεκάθαρα την επανεξέταση του ωραρίου των εκπαιδευτικών και του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, φυσικά στην κατεύθυνση αύξησης και ανοίγει ξανά θέμα συγχωνεύσεων σχολείων. Η δε αξιολόγηση έρχεται σαλπίζοντας επίθεση στους εκπαιδευτικούς. Το νέο μνημόνιο θέτει ως όρο η αξιολόγηση να τεθεί σε εφαρμογή μέχρι το φθινόπωρο του 2017.

“αν παραμείνουν έτσι τα πράγματα, είμαστε χαμένοι”

“ν' απαρνηθούμε αυτά που έχουμε για να πάρουμε αυτά που μας αρνούνται”

Τώρα ξανά μπροστά σε εκλογές. Λίγους μήνες μετά τις εκλογές για τα ΠΥΣΠΕ όπου ο κλάδος θα έστελνε του αντιπροσώπους του για να ελέγξουν –δήθεν- την κρατική μηχανή, στήνονται πάλι κάλπες για την εκλογή αντιπροσώπων στο συνέδριο της ΔΟΕ. **Στο ενδιάμεσο; Οι πίσω μας συνδικαλιστικές σελίδες παρέμειναν ...λευκές.** Αποτελεί αυτό σχέση με το σωματείο; Και θα συνεχίσει αυτή η κατάσταση;

“Ναι”. Απαντούν οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού (προηγούμενου-σημερινού και επόμενου). **“Δεν τραβάει ο κλάδος- δεν μπορεί ο κλάδος”**, συμπληρώνουν οι “αριστεροί” ψάλτες της υποταγής. **Συναδέλφισσες και συνάδελφοι**, η σιγή νεκροταφείου που επικρατεί καιρό τώρα στην εκπαίδευση **δεν έτυχε ...πέτυχε.**

- Είναι συνέπεια της διαλυτικής κατεύθυνσης που κυριαρχεί, να χειροκροτεί, να προτείνει διορθώσεις, να συμμετέχει σε διαλόγους, να εκδίδει άπειρα υπομνήματα ζητώντας “σεβασμό στο δίκιο”, αντί να οργανώνει την πάλη ενάντια στα κυβερνητικά μέτρα.
- Είναι επακόλουθο της τακτικής να το στρίβεις μέσω των συλλόγων διδασκόντων, να νομιμοποιείς την εφαρμογή όλων των αντεργατικών-αντικατασκευαστικών εγκυκλίων συμμετέχοντας στα ΠΥΣΔΕ, να προσφεύγεις στα δικαστήρια ενώ το άδικο γίνεται νόμος, να περιμένεις επερωτήσεις και προτάσεις νόμων στη Βουλή.

Εικονικό κίνημα. Σωματεία “σφραγίδες” είτε υπηρέτες πολιτικών σχεδίων, είτε διαμεσολαβητές ρουσφετιών και εξυπηρετήσεων. Ψηφοθηρία-εκλογομανία. Πνίξιμο κάθε αγωνιστικής απόπειρας (ας θυμηθούμε τέτοιες μέρες το 2013 και πέρυσι με το ασφαλιστικό). Για να μείνουν οι εκπαιδευτικοί θεατές των εξελίξεων, το πολύ ψηφοφόροι και όχι πρωταγωνιστές- δύναμη δηλαδή υπεράσπισης, διεκδίκησης και ανατροπής. Τελικά άβουλοι και μοιραίοι για το παρόν και μέλλον μας.

Γιατί συναδέλφισσες και συνάδελφοι **“αν παραμείνουν έτσι τα πράγματα, είμαστε χαμένοι”**. Οι – **ουσιαστικά- απολυμένοι αναπληρωτές που δεν προσλήφτηκαν φέτος, οι «πλεονάζουσες» εκπαιδευτικοί από την κατάργηση ή ακύρωση τμημάτων ολοήμερων, οι μετακινούμενοι εντός της σχολικής μονάδας, αύριο εκτός, δάσκαλοι, αποτελούν τα προανακρούσματα των ημερών που έρχονται για τις εργασιακές μας σχέσεις.** Γιατί δεν θα σταματήσουν να απογυμνώνουν τη ζωή μας από κάθε κοινωνικό, πολιτικό δικαίωμα. Δεν θα σταματήσουν να επιτίθενται τόσο στα εργασιακά μας δικαιώματα, όσο και στο δικαίωμα των παιδιών του λαού να σπουδάζουν. Με “σαλαμωτά” ξηλώματα όπως κάνουν μέχρι τώρα ή με γενικότερα ξεριζώματα όπως σχεδιάζουν και συμφωνούν κυβέρνηση-τρόικα-ΟΟΣΑ-μνημονιακή αντιπολίτευση-ΣΕΒ. Και όλα αυτά με τον ορίζοντα να σκοτεινιάζει από τα σύννεφα του πολέμου που πυκνώνουν στη γειτονιά μας.

Να τους σταματήσουμε, **“ν’ απαρνηθούμε αυτά που έχουμε για να πάρουμε αυτά που μας αρνούνται”**. Είναι ανάγκη ζωής-ύπαρξης να αρνηθούμε τη γραμμή της συνδιαλλαγής, του συμβιβασμού, των αυταπατών, της ανάθεσης, της ήττας, να γυρίσουμε την πλάτη στο μέλλον που μας οδηγούν για να βαδίσουμε τον ΔΙΚΟ ΜΑΣ δρόμο.

Είναι ο δρόμος της σύγκρουσης με την κυβέρνηση, τα ξένα και ντόπια αφεντικά της και τα δεκανίκια της. Είναι ο δρόμος της ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ και ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗΣ των δικαιωμάτων μας για μισθούς, συντάξεις που να μπορεί να ζει κανείς, για δωρεάν υγεία-περίθαλψη, για δωρεάν –δημόσια εκπαίδευση για την ελευθερία στη σκέψη, έκφραση και δράση μέσα στο σχολείο. Είναι ο δρόμος της ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗΣ με αυτούς που μας γυρίζουν έναν αιώνα πίσω. Είναι δύσκολος και βασανιστικός κόντρα στους αρνητικούς συσχετισμούς - αναμετριόμαστε και με τις δικές μας αδυναμίες- αλλά και ο μόνος πραγματικός και αποτελεσματικός. Είναι η επιλογή που θα ανακόψει τη βάρβαρη επίθεση. Γιατί το εύκολο, το άμεσο, το “εδώ και τώρα” αποδείχτηκε ψεύτικο και απατηλό.

Να ενωθούμε μέσα στα σωματεία μας, απομονώνοντας τις καθεστωτικές δυνάμεις, ξεπερνώντας τις δυνάμεις της υποταγής. **Να τα συγκροτήσουμε-επανιδρύσουμε ως όργανα πάλης στα χέρια μας, ακριβώς αντίθετα από ότι είναι σήμερα- φιλοκυβερνητικά-συνδιαχειριστικά παραρτήματα. Για τον λαϊκό ξεσηκωμό ενάντια στα μνημόνια, την εξαθλίωση, τη βαρβαρότητα του πολέμου!**

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι σας καλούμε να μας στηρίξετε ενισχύοντας αυτόν τον προσανατολισμό, για να ακουστεί δυνατά στο συνέδριο της ΔΟΕ αυτή η φωνή.

Να δυναμώσει η φωνή της αντίστασης, της αναμέτρησης με την βαρβαρότητα που μας επιβάλλουν

Να ενισχυθεί η κατεύθυνση που θέλει ένα συνδικαλιστικό κίνημα ανεξάρτητο από το κράτος και δεν δέχεται την συμμετοχή δήθεν εκπροσώπων του στους θεσμούς του.

Να επιβραβευτεί η σαφής αντικυβερνητική στάση κόντρα σε κάθε αυταπάτη για το ρόλο, τις διαθέσεις και τις στοχεύσεις της σημερινής κυβέρνησης

Να αυξηθεί ο κύκλος των αγωνιστών που απορρίπτουν τις λογικές συνδιαχείρισης «των προβλημάτων της εκπαίδευσης».

Να «μπολταριστεί» πιο έντονα η γραμμή της κοινής δράσης στη βάση των συλλόγων, για την «επανεκκίνηση» των σωματείων και των διαδικασιών τους, για ένα μέτωπο αντίστασης και διεκδίκησης μέσα και έξω από την εκπαίδευση.

**ΣΤΗΡΙΞΤΕ
ΨΗΦΙΣΤΕ**

Ψηφοδέλτιο

Γεωργίου Κωνσταντίνα
Δερμιτζάκη Βαγγελιώ
Παπαδόπουλος Γιάννης
Σακελλάρη Μαρία
Φασούλα Γιάννα